

БЕВЗА Петро Олександрович (01. 01. 1963, с. Шпитьки Києво-Святошин. р-ну Київ. обл.) — живописець. Член НСХУ (1990). Почес. приз Міжнар. салону сучас. мистецтва D'art'96 (Франція), приз «Золотий перетин» та звання «Художник року» в галузі живопису Міжнар. Арт-фестивалю (Україна, 1997). Закін.

Київський художній інститут (1985; майстерня М. Степанова). Від 1987 бере участь у виставках. Персон. — в Києві (1991–92, 1995, 1999), Парижі (1997), Ляйпцизі (1998). Учасник зарубіж. виставок у Люксембурзі, Словаччині, Швейцарії, Німеччині, Франції. Твори Б. увійшли до багатьох каталогів. Стиль живопис. творів мистецтвознавці визначають як поставангардизм, а сам автор — як неоекспресіонізм. Був також учасником та куратором значних худож. проектів, до яких увійшли низка виставок, мист. дійств, семінарів та публікацій «Синтези — Славутич'94», «Українсько-французькі зустрічі. Київ — Хуст» (1994), «C'est moi. Реальність абстракції» (1995), «Et caetera» (1996–97), «Спадщина» (1999, ґрант Центру сучас. мистецтва «Совіарт»), «Перехід» (2000, ґрант Центру сучас. мистецтва Сороса). Твори зберігаються у Нац. худож. галереї, фондах НСХУ, збір. Укр. міжбанків. валют. біржі.

Основні твори

«Шлях-1» (1994), «До землі» (1996), «Присвята Чечні», «Драбина до неба» (обидва – 1997), «Комунікативний коридор», «Гребінь – Брама» (обидва – 1998), «Зліт», «Перехід» (обидва – 1999).

Л. І. Жиліна

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Бевза Петро Олександрович / Л. І. Жиліна // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-41441>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).